

PODPOMOŻYCIEL (1) *sb m*

Wszystkie o jasne; -ciél, -ciel-.

sg N podpomozyciel. ◊ [*L* podpomozycielu.]

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Ten, kto wspomaga, wspiera:

podpomozyciel *czyj*: Iż którybykolwiek w królestwie náfzym/ y w ziemiách nam podległych Hęretyk álbo kácérztwem zaráżony/ álbo podeżrzány w hęreziiey/ álbo ich obrońca/ álbo podpomozyciel [fautor eorum vel director *JanStat* 260] znaleziön był: táki kázdy [...] ma bydz poiman *SarnStat* 218.

Szereg: »obrońca albo podpomozyciel«: *SarnStat* 218 *cf podpomozyciel* *czyj*.

a. [*O Duchu Św.*: Wielka ifcie to iest pociechá/ gdy llyfzymy o tákowym podpomozycielu Duchu fwięty/ ktory nas theż we wfczech fmutkoch á krzyżu wfpomaga. *GilPos* 133v.]

Synonim: pomocnik.

Cf **PODPOMAGACZ**

KW